

לחיות במלכות אלוהים

מבוא לאמונה הקתולית

שיעור 10 : ישועה והצדקה

כיצד ניוושע?

<p>1. האדם, אשר נקרא לאושר מופלא אך נעשה נגוע בחטא, זקוק לישועה מאת האלוהים. עזרה אלוהית מגיעה אליו בדמותו של המשיח, דרך החוקים שמדריכים אותו והחסד שמחזיק אותו.</p>	<p>קכ"ק 1949</p>
<p>2. מהי הישועה? האם מצילים אותנו מ"משהו" (מעצמנו, מחטאנו, מסבל ומוות, מהגיהינום) או למשהו (שלום פנימי, טיהור/התקדשות, גן עדן, לקיחת חלק בחיי אלוהים)?</p>	
<p>3. אלוהים קרא לאדם ולחיה לקחת חלק בחיים שלו. הם נהנו מהרמוניה פנימית בינם לבין עצמם ועם הבריאה. הם ידעו את האמת ואת המטרה לחייהם, וגם את הדרך שבה היה עליהם לחיות.</p>	<p>קכ"ק 356</p>
<p>4. בכך שחטאו, אדם וחיה איבדו את החיים העל טבעיים של אלוהים, את האמת שבה היו אמורים לחיות, ואת הדרך שלהם, בכך שהתחילו לנטות לחטא. ההרמוניה עם הבריאה נהרסה. הסבל והמוות נכנסו להיסטוריה האנושית, והם גורשו מנוכחותו של אלוהים.</p>	<p>קכ"ק 399</p>
<p>5. אדם וחיה פגעו בטבע האנושי והעבירו אותו במצב פגום בתורשה לכל בני האדם: מכולם נמנעים החסד האלוהי וחיי הנצח, כולם נשלטים על ידי בורות, סבל ומוות ובעלי נטייה לחטוא (יצר הרע).</p>	<p>קכ"ק 405-404 רומ' ה 12</p>
<p>6. החטא למוות מקורו באובדן החסד המקדש (המטהר מחטא), שבא בעקבות הפרה חמורה של חוקי אלוהים. מי שאינו נפדה באמצעות חרטה ובאמצעות סליחה מאת האלוהים – מוצא ממלכות המשיח, וסופו במוות נצחי בגיהינום. החטא לא למוות מחליש את האהבה ופוגע בה, ועשוי להוביל לחטא למוות.</p>	<p>קכ"ק 1855, 1861 מתי יח 9-8, רומ' ו 23</p>
<p>7. כיצד אנו נושעים? משום היותנו "אנשים טובים"? באמצעות ה"מעשים הטובים" שלנו? בזכות הדת? שמירת התורה? מתוך אמונה (בלבד) בישוע?</p>	
<p>8. ישועה בזכות מעשים? מתי אנחנו נחשבים "מספיק טובים" לפני אלוהים? האם אנחנו באמת אוהבים אותו בכל ליבנו? כיצד אנחנו מקבלים סליחה על חטאינו? בכך שאנחנו חיים "חיים טובים" אנחנו אולי מתקרבים לאלוהים, אך אין די בכך על מנת להיוושע. ללא אמונה אי אפשר להיות רצוי לפני אלוהים.</p>	<p>דבר' ו 4 - 5 ברא' ו 5; תהל' יד 2 - 3; קהל' ז 20; עבר' יא 6</p>
<p>9. ישועה בזכות דת/אמונה? כמה "דתיים/מאמינים" עלינו להיות?</p>	<p>משל' יד 12 ירמ' יז 5; תהל' קכ"ז 1</p>
<p>10. ישועה בזכות התורה? האם אנחנו יכולים להיוושע בזכות שמירת המצוות? א. אברהם הוצדק בזכות אמונתו לפני שנימול, אך הצדקתו הייתה תלויה גם בכך שיציית לקריאתו של אלוהים.</p>	<p>ברא' טו 6; רומ' ד 9 - 12; יעק' ב 21 - 22</p>
<p>ב. אלוהים הוציא את עם ישראל מעבדות לחירות, אימץ אותם כעמו ונתן להם את התורה. תחילה היה שחרור; אחריו אימוץ; לבסוף – התורה והדרישה לחיות על פיה.</p>	<p>שמות יט 6</p>
<p>ג. משה, בהיותו נביא, נתן את התורה לעם ישראל (אמת); אהרון ובניו, בהיותם כוהנים, תיווכו בין אלוהים לעם ישראל באמצעות הפולחן והקרבת הקורבנות (חיים); משה והזקנים שלטו בשנים-עשר השבטים (דרך).</p>	
<p>ד. שמירת המצוות מעולם לא הספיקה כדי שעם ישראל ייחשב צדיק לפני אלוהים. היה עליהם להיות נימולים, להאמין ולבטוח באלוהים; לקחת חלק בפולחן באוהל מועד ולהקריב קורבנות לכפרת חטאים. ברית המילה אינה מביאה באופן ודאי להצדקה, אלא תלויה באמונה ובציות.</p>	<p>ויק' יז 11 יחז' יח 21 - 24 ירמ' לא 31 - 32</p>

<p>ה. בשנת 70 לספירה הרסו הרומאים את בית המקדש, והפסיקו את הקרבת הקורבנות. היכן הקורבן שמכפר על חטאי עם ישראל מאז?</p> <p>11. ישוע הוא שה האלוהים המכפר על חטאי העולם כולו. הוא נתן את חייו כדי לכפר על חטאינו וכדי לקרב אותנו אל אלוהים; הוא ניצח את החטא ואת המוות, ופתח בפני האנושות את הדרך לגן העדן ולחיי הנצח.</p> <p>12. ישועה בזכות אמונה בלבד? (נקודת המבט הפרוטסטנטית בנוגע לישועה) בכך שהוא "מקבל את ישוע כאדון וכמושיע שלו", האדם "נושע" בזכות אמונתו במשיח. הישועה אינה תלויה במעשים טובים; האדם אינו יכול לאבד את הישועה שקיבל אם הוא חוטא: "פעם נושע – תמיד נושע".</p> <p>13. אבל: "רואים אתם כי במעשים יצדק איש ולא באמונה לבדה" (יעק' ב 24); "בִּירְאָה וּבְרִתָּת פִּעְלוּ לְמַמּוֹשׁ תְּשׁוּעַתְכֶם" (פילי ב 12); "מִתּוֹךְ אֱמוּנָה וּמִצְפּוֹן יֵשֶׁר יֵשׁ שְׁהִיְלִיכוּ מֵעֲלֵיהֶם אֶת אֵלֶּה וְנִשְׁבְּרָה סְפִינַת אֱמוּנָתָם" (טימ"א א 19)</p> <p>14. נקודת המבט הפרוטסטנטית בנוגע לישועה: סליחת החטאים ניתנת בנקודה כלשהי בזמן (הצדקה). נקודת המבט הקתולית / המקראית בנוגע לישועה: החזרת האדם לדמותו של האלוהים במשך הזמן (הצדקה וטיהור/התקדשות). הישועה היא אירוע בעבר, תהליך (מתמשך) בהווה, ואירוע בעתיד.</p> <p>15. בישועה יש יותר מסליחת חטאים: יש בה גם הצדקה וטיהור/התקדשות – שינוי מוחלט של הטבע שלנו, הידמות למשיח ולקחת חלק בחיים האלוהיים. אין בה (בישועה) שחרור מסבל ומוות על פני האדמה.</p> <p>16. ארבעת המודלים של הכפרה מסבירים את ישועתנו:</p> <p>א. השוק: החטא הוא חוב שאין ביכולתנו לשלם. המשיח שפך את דמו כדי לרכוש אותנו בחזרה לחיק משפחתו של אלוהים. הוא שילם את החוב כדי לאפשר לנו לשלם אותו בעצמנו גם כן.</p> <p>ב. שדה הקרב: החטא הוא שָׂבִי, גלות. המשיח שחרר אותנו מידי השטן, בכך שהציע את עצמו במקומו ומת בעדנו. עלינו לנצח בקרב בעצמנו בכך שנקריב את חייו.</p> <p>ג. בית המשפט: החטא הוא התנהגות פלילית (פשע). הישועה היא זיכוינו מאשמה לפני אלוהים, השופט. המשיח גרם לעשיית צדק באמצעות אהבתו, בכך שנתן את חייו בעדנו.</p> <p>ד. בית המקדש: החטא הוא חילול הקודש, טומאה. המשיח הציע את חייו כקורבן מושלם לפני האב לכפרת חטאינו. גם אנחנו נקראים לתת את חייו כקורבן.</p> <p>17. שתי טעויות נפוצות בנוגע לחטא הקדמון ולישועה:</p> <p>א. הפלאגיאניות / היהדות הרבנית: האדם, באמצעות הכוח הטבעי של הבחירה החופשית וללא העזרה ההכרחית של חסד אלוהים, יכול לחיות חיים טובים מבחינה מוסרית. חטאו של אדם הראשון הוא רק דוגמה לא טובה.</p> <p>ב. פרוטסטנטיות: החטא הקדמון השחית בצורה קיצונית את האדם והרס את החופש שלו; הוא (האדם) מאופיין בנטייה הבלתי מנוצחת לעשות רע (יצר הרע). האדם הוא "ערימת זבל מכוסה שלג" העטופה ב"גלימת הצדיק" של ישוע.</p> <p>18. נקודת המבט הקתולית: ישוע מוחק את החטא כליל באמצעות הטבילה והווידוי. אנו לוקחים חלק בחיי אלוהים דרך החסד של רוח הקודש, כאשר אנחנו נעשים פְּרִיגִים בגפן שהיא המשיח.</p> <p>19. הצדקה וטיהור/התקדשות: הדבר הראשון שנגרם על ידי רוח הקודש הוא שינוי וקבלת הסליחה והצדיקות מאת האלוהים באמצעות האמונה במשיח, כאשר אנחנו משתפים פעולה בצורה חופשית עם חסדי האלוהים. אמונה, תקווה ואהבה נמוזגות לתוך ליבותינו.</p> <p>20. ההצדקה שלנו נעשית מתוך חסד אלוהים, מתוך עזרתו החופשית שאיננו ראויים לה, שאנו לוקחים בה חלק בחייו ממש. החסד הוא על טבעי, נמצא מעבר להבנה ולרצון האנושיים, ומשום כך איננו מסוגלים להרגישו או להכירו,</p>	<p>גלטי' ב 16</p> <p>קכ"ק 613 פטר"א ג 18</p> <p>יוח' ג 3 רומ' י 9</p> <p>מתי ז 21 קור"א ט 87</p> <p>פטר"ב א 4; רומ' ח 24; אפסי' ב 5-8; קור"א טו 2; רומ' ה 9-10; יג 11 קור"א ג 12-15</p> <p>פטי"ב א 4</p> <p>קכ"ק 1987-1988 יוח' טו 1-4</p> <p>קכ"ק 1989-1995</p> <p>קכ"ק 1996-2005</p>
---	--

<p>אלא באמצעות אמונה. אנחנו איננו יכולים לסמוך על רגשותינו או מעשינו ולהסיק מהם שהוצדקנו ונושענו. אנחנו מקבלים חסד בעיקר באמצעות התקדישים של הכנסייה.</p> <p>21. עליך להיוולד מחדש! ההצדקה מתקבלת בלידה מחדש במים וברוח – הטבילה, שבלעדיה אף אחד אינו יכול להיכנס למלכות האלוהים.</p> <p>22. הטבילה באמת מושיעה אותנו בכך שהיא משחררת אותנו מהחטא והופכת אותנו לבניו של אלוהים; אנו הופכים להיות חברים בגוף המשיח ובכנסייה. הטבילה מסמלת את קבורתנו במותו של המשיח ובתחייתנו יחד איתו. הטבילה אינה מביאה באופן ודאי לישועה, אלא היא התחלה של תהליך הישועה שנמשך לאורך כל החיים.</p> <p>23. הטבילה היא ברית המילה החדשה. הישועה אינה אישית בלבד, אלא גם משפחתית – וכך גם ילדים מתקבלים לחיק משפחתו של אלוהים, באמצעות אמונתם של הוריהם. הישועה דומה לברית הנישואין: על הקשר הראשוני להיות מלווה בהתחייבות שנמשכת לאורך כל החיים.</p> <p>24. אמונה ומעשים: האדם נושע אך ורק בגלל החסד החופשי שאיננו ראויים לו של אלוהים; חסד זה דורש תגובה חופשית של האדם. על האדם לפעול את הטוב עד מותו. ביום הדין האחרון אנחנו נישפט על מעשינו (מתי טז, 27, כה 46-31; יוח' ה 29; רומ' ב 6; קור' ב 10; התג' ב 23, כ 12).</p> <p>25. מהכנסייה, שהיא אימנו ומורתנו, אנחנו מקבלים את כל האמצעים להיוושע: דבר אלוהים, חסד התקדישים, מרים הבתולה והקדושים המהווים דוגמה לקדושה, הלימוד המוסרי שאין בו טעייה.</p> <p>26. הכנסייה היא התיבה של ישועת האלוהים והעולם המפויס איתו. אלוהים קורא לכל העולם להיות חלק מהכנסייה – דבר הכרחי לישועה, שכן המשיח הדגיש את הצורך באמונה ובטבילה. אלה היודעים שהכנסייה הקתולית הוקמה על ידי המשיח, ומסרבים להיות חלק ממנה או להישאר בה – אינם יכולים להיוושע.</p> <p>27. גם אם בני דתות אחרות יכולים לקבל חסד אלוהי ולהיוושע, מבחינה אובייקטיבית הם נמצאים במצב לקוי ביותר בהשוואה למאמינים בישוע שיש להם, בכנסייה, את האמצעים להיוושע במלואם. (דומיניוס יסוס 22)</p> <p>28. מרים קיבלה את החסד, את הישועה ואת הקדושה במלואם. היא מהווה דוגמה עבורנו, והיא אימנו המסייעת לנו בדרכנו לישועה ולהתקדשות.</p>	<p>יוח' א 5; קכ"ק 1215, 1992</p> <p>קכ"ק 1213-1214 רומ' ו 3-4 טיט' ג 5-6 פטר'א ג 20-21</p> <p>קול' ב 11-12 מתי יט 14 מה"ש ב 38-39</p> <p>קכ"ק 1996; אפס' ב 8-9 קכ"ק 2002 מתי ז 21; יעק' ב 24; גלט' ה 6; פיל' ב 12; רומ' יא 22; קור'א ט 27; מתי כד 13</p> <p>קכ"ק 2030-2047</p> <p>קכ"ק 845-847 פטר'א ג 20-21</p>
---	--

מה עליי לעשות כדי להיוושע?

1. להאמין בישוע המשיח אדוננו (מה"ש יג 30)
2. להיטבל לסליחת חטאים (מה"ש ב 38)
3. לקחת חלק בחיי הפולחן של הכנסייה (יוח' ו 53 והלאה; מה"ש ח 17; יעק' ה 14)
4. לפעול למימוש תשועתנו ביראה וברתת (פיל' ב 12)
5. כשחוטאים, להתחרט במהרה ולקבל את תקדיש התשובה (יוח' ב 23; יעק' ה 16)
6. להחזיק (מעמד) באהבה עד הקץ (מתי כד 13)